

דוגמה לחיבור שרמתו גבוהה

- 1 החברה הישראלית עוסקת רבות באוכל - אם הבית ואם החברה והאמצעי התקשורת. לזעתי, מדובר בתופעה חיובית, המאפשרת חיבור של תרבויות שונות באי אפילו בייחודן. בנוסף, האוכל הוא כלי שימושי החיבור בין בני המשפחה וביצירת מסלול משפחתי מאחד.
- 5 הסיבה המרכזית היא שכל יצי האוכל, אפשר לקרר בין תרבויות שונות אך גם לשמר על ייחודן. לדוגמה, אנשים רבים נחשפים למטבח הערבי - וכך גם נפתחים לחברה הערבית - בתוכניות הישול שונות בטלוויזיה, או הכתבות בעיתונים. השימוש באוכל, נשא נייטרלי שכל אדם יש ליה אלו, מאפשר להכיר תרבויות שונות ואנשים מעצמות שונות, וכך לגשר על ההבדלים והמחלוקות. עם זאת, לאוכל יש גם תפקיד השימור תרבויות: המכון המסורתי הוא אחד מהמסמנים של כל תרבות, ולכן שמירתו מסייעת לשמר על התרבות וייחודיותה. יתרון נוסף ומרכזי לעיסוק באוכל הוא חיבור קשרים, ובמיוחד המשפחה. ארוחות שבת וחג משפחתיות אינן מתמצות אך ורק באוכל עצמו: מהות הארוחה המשפחתית היא הישיבה המשפחתית המשותפת סביב השולחן והשיחה בין בני הבית. הארוחות ניתנות לבדננות קבועה לפלישה ושיחה בין בני המשפחה, בתקופות בהן בני הבית פועלים או לרים מחוזה או ואינם נפגשים באקראיות. גם הכנת האוכל והניקיון אחריו הם לבדננות אשיתוף פעולה ולחיבור הקירבה המשפחה.
- 15 אנו, יש שילדו שההתעסקות המולבנת באוכל מעידה על תרבות רבוצה ונהנתנית. התשובה לכך, לזעתי, היא בצורת ההתעסקות. אם הארוחה משפחתית מדגישים את טיב האוכל ולא את השיחה, אזי העיסוק באוכל אכן רבוצ ונהנתני. אך אם מדגישים את הייחוד המשפחתי אז העיסוק אינו באוכל: האוכל הוא כלי, והמשפחה היא המטרה. אוסוף שהארוחות שבת וחג יש מקום להוסיף את התרבות הדתית, וכך הארוחות יהיו גם מסרים חינוכיים ותרבותיים לבני המשפחה.
- 20 אוסוק, אני חושבת שהעיסוק באוכל הוא תופעה חיובית, המאפשרת לקרר בין
- 25

תרגויות שונות בד בבד עם שמירה על ייחודיותן, ומאפשרת לחבר ולקשר בין בני
הבית. חשוב להדגיש את האוכל ככלי מקרה, ולזכור שהחלק החשוב והמרכזי
בהכנתו ובאכילתו הוא יצירת קשר וקירוב.

דוגמה לחיבור שרמתו בינונית

- 1 החברה הישראלית עוסקת עיסוק אינטנסיבי באוכל, גם בחיק המשפחה וקהילה וגם בתרבות הפופולרית. סוציולוגים רואים בעיסוק באוכל מרכיב טבעי ובלתי-נפרד מכל תרבות. בנוסף, יש הסבורים שהעיסוק האינטנסיבי באוכל מאפשר גם לשמר מסלרות משפחתיות וקהילתיות וגם להכיר תרבויות אחרות באמצעות מטבחיהן. אני סבורה כי העיסוק האינטנסיבי באוכל בחברה הישראלית הינו דבר חיוני וחיובי ובחייבך זה אנסה להסביר מדוע זוהי דעתי.
- 5 ראשית, אני סבורה כי האוכל והעיסוק בו הוא חלק בלתי נפרד מהתרבות וההווה הישראלית. סביר כי רב המשפחות הישראל, בין אם הינן חילוניות, מסורתיות או דתיות הדקות מקיימות ארוחה משפחתית בערב שיש ובלאו זה קידוש. דוגמא נוספת לכך שהאוכל הינו חלק מההווה הישראלית היא שאופי משפחות היום העצמאות אוקחות חלק במנהל הנפנול על המנול וקיום ארוחת בערים אחרות המשפחה. אני סבורה כי אם העיסוק באוכל הישראל היה פחות אינטנסיבי אזי ה"אני ישראלי" של כל אחד מאיתנו היה פחות מורגש וזה היה גורם לתרבות הישראלית ולהווה שלה להיות פחות צמיננטית מכפי שהיא כיום.
- 10 שנית, אני סבורה כי קיום ארוחות משפחתיות או עיסוק באוכל בכלל, תורם באופן ישיר לשימור מסלרות משפחתיות וקהילתיות. לדוגמא, סביר משפחות הזרות במרחק גדול אחת מהשנייה לא יפגשו הרבה פעמים במהלך השנה. קיום ארוחות משפחתיות, בין אם בחגים כדוגמת ליל הסדר ובין אם ארוחה לכבוד יום ההולדת של אחד מבני המשפחה יגרום למשפחות להתאחד ולהיפגש על אף המרחק הגדול ביניהן. דבר דומה סביר בעיניי שיקרה בין קבוצות חברים מהעבודה, מהצבא וההימורים. לדעתי, אוכל הינו גורם מחבר ומגבש בין קבוצות.
- 15 יחד עם זאת, אינו טוענת שכל מפגש חברתי באשר הוא הייה להיות מלווה על ידי אוכל. אני סבורה כי ישנם מפגשים חברתיים שאוכל עשוי להיות גורם מפריע, לדוגמא - בישיבות עבודה ובראיונות. אני סבורה כי אוכל הינו גורם שמעסיק באופן טבעי את המשתתפים בו ולכן סביר שיוצא מריכוז ויגרום להתעסקות רק
- 20
- 25

בא. אני סבורה שברוב המפלגים החברתיים אוכל יהווה גורם חיובי אשר יוסיף לאווירה, אך לא כבולס.

אסיכום, אני חושבת שצ'יסק אינטנסיבי באוכל החברה הישראלית הינו דבר חיובי ונכון. אני סבורה כי התעסקות זאת מהווה חלק בלתי נפרד מהחוויה 30

הישראלית ומה"אני ישראל" שקיים בכל אחד מאיתנו. כמו כן, אני סבורה כי אוכל הינו אמצעי לשימור מסגרות חברתיות ומשפחתיות. יחד עם זאת, כמובן שסביר בעיניי שיהיו אירועים חברתיים שלא יכלאו התעסקות אינטנסיבית באוכל. באופן כללי, אני מאמינה שקיום חיי חברה פעילים זה דבר חשוב עבור כל אדם ולדעתי הנאה והתעסקות משותפת באוכל הינו גורמים שסביר שייסיעו בכך. 35

דוגמה לחיבור שרמתו נמוכה

- 1 החברה הישראלית אוהבת להתעסק החן בתחום האוכל. השבתות החלים
 ובאירועים ישראליים החשובות לאוכל גדולה גם המשפחה הישראלית וגם
 בקהילה ישנו עיסוק אינטנסיבי סביב האוכל. האוכל מסמל הרבה לישראלים
 מהחינת מסורת שואברת מצור לצור, למשל השבת עם שאוכלים את האוכל
 5 צריכים לברק עליו להוצות אברא ורק אז מתחילים לאכול. לצערי, העיסוק האוכל
 מהווה חשיבות רבה לישראלים ואני מסכימה עם התואמים העיסוק האינטנסיבי
 האוכל החברה הישראלית.
 היבט אחד מהחינתי החשוב ביותר, כדי למחור על מסורת החברה הישראלית
 צריכה החברה למח את העיסוק האוכל, השמירה על המסורת זה לא רק לקיים
 10 את החלים אלא גם, לעשות ארוחות חל שמסמלות לישראלים כל מני מקרים שהיו
 בעבר למשל בפסח חובה לאכול מצות ולא לחם כיוון שלבני ישראל באותה העת
 שמננה החלו לחגוג את החל לחם שלהם לא תפח ומאז כל חל פסח נאסר על
 היהודים לאכול לחם עם סוף החל, כדי לזכור איך בני ישראל הלכו במדבר ולא
 הייה לחם לחם טוב.
 15 היבט נוסף, העיסוק סביב הארוחות המשפחתיות שנהוגות אצל הישראלים
 מאחזות את בני המשפחה ומעניקות להם זמן איכות יחד, ארוחות אלה
 מעניקות זמן בו כל בני המשפחה מאחדים יחד, עם זאת ארוחות המולדדות
 ארוחות חל, שבת וטקסים מאחדים את הקהילה היהודית כולה מה שמאפשר
 למחור ולמח את המסורת היהודית ולהנחיל אותה לצורות הבאים.
 20 עליו לסייג מעט את דעתי בעצ העיסוק האינטנסיבי האוכל, החברה הישראלית כן
 הזמן שלוקח לארגן ארוחות חל וגם הזמן שלוקח להגיע ארבע שבו אפשר להתחיל
 לאכול הוא זמן רב ארוה יש כאלה שסבורים שהעיסוק הזה האוכל הוא מוגזם
 וסבורים שהדבר הזה מעיד על תרבות רבוצה ונהנתנית, תרבות שחושבת על
 אוכל כל הזמן ועסוקה בו החן במקום בדברים אחרים. אבל אי אפשר להעלם
 25 מכך לאוכל החברה הישראלית יש תפקיד שמעוטי הוא מסמל את ההיסטוריה
 של העם היהודי וכל ארוחה במיוחד החלים בטקסים ובשבתות מודים אברא על

כל ארוחה.

אסיכום, עיסוק מוגבם באוכל כן מפתית מעיסוק בדברים אחרים אבל האוכל לא
הגיע לחברה הישראלית בקלות וגם מדינת ישראל הוקמה אחרי מאמצים רבים
אכן לדעתי צריך לשחרר את העיסוק האינטנסיבי באוכל כדי לשחרר על המסורת
הישראלית.

30